

GETĂȚEANU ALEXANDRU	1
MARTIN ALEXANDER	4
ION ANDREIȚĂ	7
VERONICA BALAJ	13
IOAN BARBU	14
MARIAN BARBU	16
TRAIAN BĂDULESCU-ȘUȚEANU	20
NICOLAE BĂLAȘA	22
LUCREȚIA BERZINTU/SOLO JUSTER	26
ADRIAN BOTEZ	34
EUGEN CARAGHIAUR	37
SORIN CERIN	41
MONICA-LIGIA CORLEANCA	45
ION ANTON DATCU	48
JULIA DEACONU	52
MARIANA DOBRIN	53
CORNELIU-VICTOR DRĂGHICI	54
EUGEN EVU	56
HARRISON FORBES	59
ARON GAAL	61
DANIELA GÎFU	63
SERGHEI GOLUBIȚKI	66
DOINA HANGANU	69
DUMITRU ICHIM	71
CORNELIU LEU	73
IONELA MANOLESCO	80
NICOLETA MILEA	84
LIVIA NEMȚEANU	91
MIRUNA OGNĂRESCU	94
ION PACHIA-TATOMIRESCU	95
GEORGE PETROVAI	97
FLORENTIN POPESCU	98
GEORGE SARRY	100
DOREL SCHOR	102
FLORENTIN SMARANDACHE	104
ANTOANETA TURDA	107
VICTORIA TVANTARNAI	109
AL. FLORIN ȚENE	111
TITINA NIȚA ȚENE	113
HERMAN VICTOROV	116
ADRIAN VOICU	119
MARIANA ZAVATI GARDNER	122

2001-2012

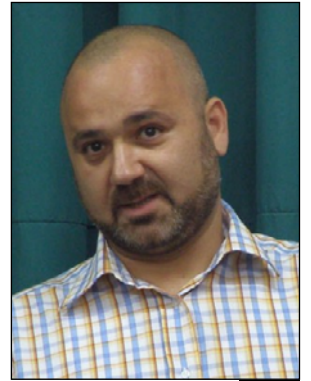

ACSR

La mulți ani,
2013!

Destine Literare

Ningea înainte de Crăciun

Ea: Prin urmare, mergem?
 El: Adică, te mai aștept mult în frig?
 Ea: Ești deja jos?
 El: Dacă mai stai mult o să fiu *pe jos*!
 Ea: Acum vin. Să mă machiez un pic.
 El: Duș ai făcut? Ca să știu cât mai am de așteptat.
 Ea: Trebuia?
 El: Nu, vino oricum.
Râde.
 Ea: Acum cobor!
Coboară.
 Ea: Mă vezi?
 El: Da. Dar tu? Uite-mă!
Se agită.
 Ea: Nu... Aha!
Se îmbrățișează cald și lung.
 El: Poftește, te rog, în umila mea *voatură*!
 Ea: Mulțumesc, ce drăguț!
 El: Așa eram și atunci. Ai uitat. Explicabil. Nu-i nimic.
 Ai ocazia să-ți amintești.
Urcă în mașină amândoi.
 El: E suficient de cald?
Se uită atent la ea.
 El: Vrei mai cald?
Ea cotrobăie prin geantă.
 El: Vrei să fumezi deja? Ai avut o zi grea?
 Ea: Nu vreau să fumez, dar poți să faci puțin mai cald... Mi-am luat bluzița asta subțire și mi-e cam frig.
 El: Lasă, că-ți stă foarte bine. Ești foarte sexy.
 Ea: Îți place?
 El: Ce întrebare e asta? Știi bine că da! Ai asortat-o perfect cu fusta. Și pantofiorii.
 Ea: Ai văzut că mi-am luat eșarfa de la tine?
 El: Scuză-mă, fără să vreau, m-am uitat la picioare. Sunt la fel de frumoase, dacă nu și mai și. Dar am remarcat și eșarfa, să nu crezi că nu. Mă bucur că o porți.
 Ea: Nici nu am plecat bine... Poți și tu să aștepți puțin... Măcar să ajungem acolo.
 El: Păi, na! Unde vrei să mă uit? La baba aia care și-a scos cățelu'?

Ea râde. Mașina pornește și un timp nu se aude altceva decât motorul.

Ea: E departe?
 El: Destul.
 El: (Nu e, dar o să mă prefac că e foarte departe, ca să mai stau cu tine.)

Notă lămuritoare: Parantezele sunt gânduri nerostite..

El: N-ai mai fost aici, nu?
 Ea: Niciodată. Tu?
 El: Nici eu. Așteptam să venim amândoi.
 Ea: Uite, ninge!
 El: Daaa... Ce frumos!
 Ea: (Măcar de-ar fi mai departe restaurantul!)
 El: Până vom ieși de la crâșmă o să se pună ceva. Și o să încropim un omulete de zăpadă.
 El: (Doamne, ce-mi bate inima!)
 Ea: (Sper că nu o să mă bage la zăpadă, să-mi stric bunătate de pantofi!)
 El: (Dacă se mai uită așa la mine, o să roșesc ca un prost. Și o să râdă de mine. Iar. Știu că abia așteaptă.)
Zâmbește.
 El: (Dacă se pune, abia aștept să o frec cu zăpadă.)
 El: Uite, au dat drumul la luminițe pe străzi.
 El: (Nu, nu o să fac așa ceva. Că doar nu mai are 16 ani. Și nici eu. Dar e neschimbată!)
 Ea: Când ajungem?
 El: (Ce draci îi zic?)
 El: Mai avem un pic... Uite ce frumos ninge!
 Ea: Te-ai rătăcit?
 El: Eu? Niciodată. Mai ales cu tine alături.
 El: (Pfaaa, ce texte de 2 lei am în mine!)
 Ea: Parcă am mai trecut pe aici. De două ori
 El: Așa seamănă locurile astea între ele. Deh, ce vrei! E de pe vremea comunistilor, când toate erau la fel.
 El: (Ptui! S-a prins oare? Sau nu...)
 Ea: Oricum mă bucur că suntem împreună. Ești cam roșu la față! Ești OK?
 El: (Drace! M-am înroșit ca un prost!)
 El: E de la ger.
 Ea: Ți-e frig?
 El: Și de la bărbierit. Am pielea sensibilă.
 Ea: Aaa... Îți puneai puțin fața între palmele mele. Sunt calde. Dar dacă e de la bărbierit...
 El: (Ori sunt prost, ori sunt prost! Ori)
 El: Da... Așa sunt eu...
 El: (Prost!)
 El: Sensibil!
Zâmbește strâmb.
 El: Și, tu ce mai zici?
 Ea: Când ajungem cred că am putea bea un vin fierț înainte, așa, să ne mai încălzim.
Pauză.
 Ea: Și să se mai ducă iritațiile...
Zâmbește și îl privește cu coada ochiului.
 El: (Vin fierț? Drace!)

- El: Da, e o idee... Nu mai vrei cappuccino?
 Ea: Crezi că au?
 El: Au un cappuccino de mare soi.
 Ea: Nu vreau cappuccino.
 El: (Dacă nu au vin fiert, am pus-o!)
 El: Sigur au!
 Ea: Vreau un Irish Coffee.
 El: Irish merge la fix pe vremea asta. Ca vinul fiert.
 Ea: Am ajuns! Uite, e pe dreapta!
 El: (Doamne! Cum am ajuns, că n-am fost atent deloc la drum?)
 El: A, da! He-he!
 El: (Ce prost sunt!)
 El: Stai să găsească parcare. Că nu poți opri oriunde.
 El: (Cum dracu' de am venit pe-acți?)
 Ea: (E cam emoționat.)
 El: (Nu mai trebuie decât să mi se oprească mașina. NA! Asta-mi trebuia.)
 Ea: (Sau poate crede că o să-l coste prea mult și nu are destui bani?)
Se oprește motorul.
 El: He-he! Un gunoi prin benzină.
Pornește motorul din nou.
 El: Nu mai bag de la Rompetrol. Rușine Patriciu!
 Ea: Dacă vrei luăm un taxi la întoarcere. Plătesc eu.
 El: Nu, nuuu! Cum să plătești tu?
 Ea: Nu-i nici o problemă!
 El: (Ce-a apucat-o? Aha, da! E ea! Trebuie să fie un pic rea cu mine, altfel nu are cum!)
 El: Relaxează-te! Am venit să ne simțim bine, nu să facem împărțiri.
 El: (Doamne, frumoasă mai e!)
 Ea: Mi-e mult mai bine. M-am mai încălzit, nu te grăbi! Când parchezi, parchezi...
 El: Dacă vrei rămânem în mașină. Mi-ar fi mai ușor, he-he!
 Ea: (Cred că l-am stresat, hi-hi!)
 El: (Ce frumos râde! Și ce tare-mi bate inima! Să nu-mi sară pe bord! Când au trecut 25 de ani?)
 El: Eu zic s-o las aici. Ce zici?
 Ea: E foarte bine. Hai înăuntru!
El o oprește să coboare.
 El: Stai, unde ieși?
 Ea: Nu?
 El: Păi? Așa iese o domniță din caleașcă?
 Ea: (Ce galant...)
 El: (Ptui! Ce cap am dat în rama ușii! Sper să nu fi observat!)
 El: He-he!
 Ea: (Ce cap a dat în tocul ușii!)
El îi deschide ușa și îi întinde mâna.
 El: O secundă! Așa! Vă rog, poftiți!
 Ea: (Se cam precipită. O fi de la lovitură? O să-i iasă cucui, hi-hi!)
 Ea: Mulțumesc!
 El: (M-a luat amețea. Și nu cred că de la lovitură. E superbă!)
 El: Îți stă perfect în fustița asta.
 Ea: Nu e cam scurtă?
 El: (Slavă Domnului că-i așa!)
 El: Deloc. E perfectă. Alminteri e păcat de picioare.
 Ea: Mă gândeam să nu crezi ceva rău despre mine cu fusta asta...
 Ea: (Trebuie să-mi fi luat bluza aia mai decoltată.)
 El: (N-aș putea crede rău despre tine nici dacă aș fi dobitoc!)
 El: Nu, nu! Cum aș putea? Bănuiesc că nu te-ai schimbat prea tare de la ultima noastră întâlnire. Nu?
 El: (25 de ani...)
 Ea: Ești tu drăguț. În afară de haine sunt la fel.
 El: (Pe dracu'! Mi-a fost un dor de tineee...)
 El: Eh, știi că ce-i frumos și lui Dumnezeu îi place.
 Ea: Așa mă gândeam și eu. Hai să intrăm! Te roog!
 El: Scuză-mă!
 El: (Scuză-mă!)
 El: Scuză-mă!
 El: (Bă, da' prost sunt! Mă uit ca proasta la savarină și Ea îngheață! Doamnel!)
 Ea: (Mamă-mamă, dar am înghețat, nu glumă! Dacă mă mai ținea mult făceam pe mine de frig!)
 El: Să vezi ce bine e înăuntru.
Intră.
 Ea: Ce bine și călduț e aici...
 El: Să nu te ia somnul.
 El: (Ba să te ia!)
 Ea: Dacă mă ia, mă duci tu acasă, nu?
 El: (Să-mi adormi în brațe...)
 El: Cum să nu... Ai toată încrederea.
 El: (Doamne-ajută!)
 El: Așa.
 Ea: Pot să-ți spun ceva? Mi s-a făcut puțin și foame... Crezi că au ceva de mâncare?
 El: Sigur.
Se întoarce către un ospătar.
 El: Meniul, vă rog frumos.
 Ea: Prosciutto con melone e preferata mea! E OK?
 Ea: (Cred că am întins coarda cu prosciutto)
 El: (I-aș face poze, cât de frumoasă e. Și lumina pică angelic pe chipul ei... Slavă Domnului că ne-am regăsit!)
 El: Perfect.
 El: (Ce dracu' a comandat? Sper că e de mâncare.)
 Ea: Tu nu ieși nimic?
 El: Nu prea mi-e foame.
 El: (Ce draci să iau? Eu am ieșit să fiu cu ea.)
 Ea: Comanzi și tu un vin bun?
 El: Roșu? Alb?
 Ea: Fiert cu scorțișoară. Roșu, evident!
 El: (Vin fiert... Doamne, dă-mi putere!)
 El: Perfect...
 Ea: Și cu mere. Dacă au.
 El: Au, au...
 El: (Poate n-au!)
 Ea: (Ha-ha-ha!)
 El: (Dacă n-au?)
Se întoarce către ospătar.
 El: Aveți vin? Da? Fiert aveți? Cu mere?
 El: (Boule! Cum n-aveți mere?)
 El: Cum n-aveți mere?
 Ea: Nu-i nimic, merge și fără.
 El: Luați de la salată. Salata de fructe, cum care salată? Trebuie să comand și salată de fructe?
 Ea: (Oare de ce nu o lasă așa? Dar îmi place să-l văd cu se agită ca să-mi facă pe plac.)
 El: Deci, pune-ți-mi o salată de fructe cu mere, iar merele le luați și le puneți la vin. Așa. Mulțumesc frumos.

El: (Bine că au salată! Ce proști...)
 Ea: E superb! Și cald.
 El: Daaa...Mă bucur că-ți place.
 Ea: Și ce fotolii confortabile au...
 El: (Parcă e o pisicuță... Doamne, și cum se întinde...)
 Ea: Păcat că nu au canapele. Am fi stat mai aproape unul de altul. Să ne auzim mai bine.
 El: (Putem muta scaunele!)
 El: Vin cu scaunul lângă tine, dacă vrei.
 El: (Vrei?)
 Ea: Cum vrei...
 Ea: (Doamne, câte invitații să-i mai fac?)
 El: Acuși!
 El: (Doamne, ce prost sunt! Dacă m-atinge, leșin!)
Se mută lângă ea. Se fâstâcește un pic.
 El: (Ce frumos miroase... Și cum îi strălucesc ochii...)
 Ea: (Nu cred că trebuie să mai fac nimic acum. Uite cât e de emotionat! Poate se relaxează după vin.)
 El: Aăă... Vrei apă?
 Ea: Vine vinul! Ce frumos miroase!
 El: (Apă? Ce idioțenii pot spune! Poate-mi revin după două guri de vin!)
 El: E original.
 Ea: Ce e?
 Ea: (Nu cred că știe, hi-hi!)
 El: Vin.
Zâmbește.
 El: Roșu.

Ea: Nu aveam nici un dubiu
 El: Sănătate să-ți fie! Și iubire! Și noroc! Și tot ce-ți do-rești să-ți fie aieva.
 El: (Și să mă opresc, că se răcește vinul.)
 Ea: Noroc!
Ciocnesc și sorb din căni.
 Ea: E puțin cam acru. Poți să-i rogi să-mi aducă niște zahăr?
 El: (Acru?)
Mai soarbe o dată.
 El: (Acru?)
 Ea: (Cred că fac cam multe fițe. Dar chiar e acru!)
 El: (Așa e! Chiar e acru! Dracu' să vă ia de proști!)
Se întoarce către chelner.
 El: Se poate niște zahăr, vă rog frumos?
 El: (Că merge la caltaboș vinul ăsta!)
Amândoi pun zahăr în vin.
 El: Merge?
 Ea: E altceva. Așa da!
 El: (Slavă Domnului!)
Se aude un clinchet ca de clopoțel. El își întoarce capul și privește pe fereastră. Ninge. Doamne, ce frumos nin-gea...
O făptură de abur apăru prin perdeaua de fulgi moi și-i zâmbi.
 Făptura: Iar visezi cu ochii deschiși.
 El: Da, iar. Și e așa de bine...
Doamne, ce frumos ninge...

ADRIAN VOICU s-a născut la 14 martie 1970 la Nehoiu, în județul Buzău.

Am văzut lumina cu ochii fizici într-o zi de primăvară, mai precis, cu o zi și ceva înainte de jumătatea lui martie, în primul an din cei ai lui '70, pe plaiurile Nehoiului.

Școlile le-a urmat la Breaza, Brașov și București, una mai tehnică și mai militară decât alta.

Am văzut lumina cu ochii minții ceva mai încolo, începând cu școala generală urmată pe aceleași plaiuri, continuând cu adolescența petrecută prin Liceul Militar de la Breaza, apoi prin Academia Tehnică Militară din fostul "mic Paris" și, dacă nu oi fi orbit între timp, mai continuu și azi.

În „Viața Studențească” îi apar primele încercări literare, prin anii '88 – '89.

M-am apucat de mic de scris, la început bastonașe, apoi "Ana are mere" (că portocalele erau doar de sărbători), continuând cu texte mai elaborate, pe bilețele de hârtie de mate ("Ne vedem după ore?"), apoi cu scrisori către casă ori necunoscute și, în cele din urmă, cu ceva materiale minuscule la "Viața Studențească", gazete de perete de prin liceu, ori texte scrise pentru amuzamentul prietenilor din Școala Militară.

Adrian Voicu a debutat cu volumul de proză **Joi seara, în parcare** (2007). Tot în 2007 îi apare și cartea din aceeași categorie a prozei memorialistice **Între două decolări**. Autorul își rezervă, însă, dreptul de a pune pe hârtie întâmplări mai mult sau mai puțin închipuite, genul memoristicii fiindu-i astfel strămt pe alocuri. A mai publicat și în revistele culturale *Apollon* (2007), *Luceafărul* (2009) și *Argeș* (2010) fragmente din cărțile apărute sau viitoare. În 2010, în volumul colectiv **Premiile Lili - Antologia Festivalului de Literatură LILI, Ediția I**, Adrian Voicu reeditează câteva capitole din **Decolări**, ca laureat al premiului special pentru proză.

M-am reapucat de scris când am mai crescut, la început mai timid, că uitasem cum e, apoi din ce în ce mai viril, cu texte despre întâlnirile unui club auto. Curajul mi-a venit de la cititori și am încropit materialul pentru prima mea carte "Joi seara, în parcare". Deja gustul fiind prins, în paralel am lucrat la cea de-a doua carte, adusă mai înspre sufletul meu, "Între două decolări".

Primul volum al romanului **Nepovestite trairi ale templierilor români** a apărut în 2011, la Editurii ALLFA, în colecția **Strada Ficțiunii**. Adrian Voicu este primul scriitorul român publicat în această colecție a **Grupului Editorial ALL**.

Întotdeauna mi-am dorit să trăiesc în perioada cavalerilor, iar pe templieri i-am iubit de-a dreptul. Cred că, urmărind teoria sufletului veșnic călător prin trupuri efemere, sufletul meu păstrează în adâncurile sale o parte foarte vie adusă tocmai din acele vremuri.

Adrian Voicu a câștigat, în anul 2009, premiul special pentru proză la Festivalul de Literatură „Lili” al Asociației Scriitorilor București. *Premiul pentru cel mai bun tânăr scriitor al anului 2011* i-a fost acordat de Clubul de Proză *La formarea ideilor*, al Uniunii Scriitorilor din România.

Anul 2012 îi aduce lui Adrian Voicu statutul de membru stagiar al Uniunii Scriitorilor și apariția **Cărții a II-a din Seria Templierilor**.